ललिता स्तवरत्नं

ध्यानम्
आदिम रसा वलम्बाम् अनिदं प्रथमोक्ति वल्लरी कलिकाम् ।
आब्रह्म कीट जननीं अन्तः कलयामि सुन्दरी मनिशम् ॥ १॥

नतजन सुलभाय नमो नालीक सनाभि लोचनाय नमः ।
नन्दित गिरिशाय नमो महसे नवनीप पाटलाय नमः ॥ २॥

पवनमयि पावकमयि क्षोणीमयि गगनमयि कृपीटमयि ।
रविमयि शशिमयि दिङ्मयि समयमयि प्राणमयि शिवे पाहि ॥ ३॥

कालि कपालिनि शूलिनि भैरवि मातङ्गि पञ्चमि त्रिपुरे ।
वाग्देवि विन्ध्य वासिनि बाले भुवनेशि पालय चिरं माम् ॥ ४॥

॥ आर्या द्विशती ॥
वन्दे गजेन्द्र वदनं वामाङ्कारूढ वल्ल भाश्लिष्टम् ।
कुङ्कुम पराग शोणं कुवलयिनी जार कोरकापीडम् ॥ १॥

स जयति सुवर्णशैलः सकल जगच्चक्र सङ्घटित मूर्तिः ।
काञ्चन निकुञ्ज वाटी कन्दल दमरी प्रपञ्च सङ्गीतः ॥ २॥

हरिहय नैरृत मारुत हरिता मन्ते ष्ववस्थितं तस्य ।
विनुमः सानु त्रितयं विधि हरि गौरीश विष्ट पाधारम् ॥ ३॥

मध्ये पुनर्मनोहर रत्न रुचि स्तबक रञ्जित दिगन्तम् ।
उपरि चतुः शतयोजनं उतुंग शृङ्गं पुङ्गव मुपासे ॥ ४॥

तत्र चतुः शतयोजन परिणाहं देव शिल्पिना रचितम् ।

नानासाल मनोज्ञं नमाम्यहं नगरं आदि विद्यायाः ॥ ५॥

प्रथमं सहस्र पूर्वक षट्शत संख्याक योजनं परितः ।
वलयी कृतस्व गात्रं वरणं शरणं व्रजाम्ययो रूपम् ॥ ६॥

तस्योत्तरे समीरण योजन दूरे तरङ्गि तच्छायः ।
घटयतु मुदं द्वितीयो घण्टास्तन सार निर्मितः सालः ॥ ७॥

उभयो रन्तर सीमनि उद्दाम भ्रमर रञ्जितोदारम् ।
उपवमन मुपास्महे वयं ऊरीकृत मन्द मारुत स्यन्दम् ॥ ८॥

आलिङ्ग्य भद्रकालीं आसीनस् तत्र हरिशिला श्यामाम् ।
मनसि महाकालो मे विहरतु मधुपान विभ्रमन्नेत्रः ॥ ९॥

तार्त्तीयीको वरणः तस्योत्तर सीम्नि वात योजनतः ।
ताम्रेण रचित मूर्तिः तनुतादा चन्द्र तारकं भद्रम् ॥ १०॥

मध्ये तयोश्च मणिमय पल्लव शाखा प्रसून पक्ष्मलिताम् ।
कल्पानोकह वाटीं कलये मकरन्द पङ्किला वालाम् ॥ ११॥

तत्र मधु माधवश्री तरुणीभ्यां तरल दृक् चकोराभ्याम् ।
आलिङ्गितो ऽवतान्मां अनिशं प्रथमर्तु रात्त पुष्पास्त्रः ॥ १२॥

नमत तदुत्तर भागे नाकि पथोल्लङ्घि शृङ्ग सङ्घातम् ।
सीसाकृतिं तुरीयं सित किरणालोक निर्मलं सालम् ॥ १३॥

सालद्वयान्त राले सरलालि कपोत चाटु सुभ गायाम् ।
सन्तान वाटिकायां सक्तं चेतोऽस्तु सतत मस्माकम् ॥ १४॥

तत्र तपनादिरूक्षः साम्राज्ञी चरण सान्द्रित स्वान्तः ।
शुक्र शुचिश्री सहितो ग्रीष्मर्तु र्दिशतु कीर्ति माकल्पम् ॥ १५॥

उत्तर सीमनि तस्य उन्नत शिखरोत्कम्पि हाटक पताकः ।
प्रकटयतु पञ्चमो नः प्राकारः कुशल मारकूटमयः ॥ १६॥

प्राकारयोश्च मध्ये पल्लवितान्य भृत पञ्चमोन्मेषा ।
हरिचन्दन द्रुवाटी हरता दामूल मस्म दनुतापम् ॥ १७॥

तत्र नभश्री मुख्यैः तरुणी वर्गैः समन्वितः परितः ।
वज्राट्टहास मुखरो वाञ्छापूर्तिं तनोतु वर्षर्तुः ॥ १८॥

मारुत योजन दूरे महनीय स्तस्य चोत्तरे भागे ।
भद्रं कृषीष्ट षष्ठः प्राकारः पञ्चलोह धातुमयः ॥ १९॥

अनयो र्मध्ये सन्ततं अङ्कूर द्दिव्य कुसुम गन्धायाम् ।
मन्दार वाटिका यां मानस मङ्गी करोतु मे विहृतिम् ॥ २०॥

तस्या मिषोर्ज लक्ष्मी तरुणीभ्यां शरदृतुः सदा सहितः ।
अभ्यर्चयन् स जीयात् अम्बा मामोद मेदुरैः कुसुमैः ॥ २१॥

तस्यर्षि संख्य योजन दूरे देदीप्यमान शृङ्गौघः ।
कलधौत कलित मूर्तिः कल्याणं दिशतु सप्तमः सालः ॥ २२॥

मध्ये तयो र्मरुत्पथ लङ्घिथ विट पाग्र विरुत कलकण्ठा ।
श्रीपारिजात वाटी श्रिय मनिशं दिशतु शीतलोद्देशा ॥ २३॥

तस्या मति प्रियाभ्यां सहखेलन् सह सहस्य लक्ष्मीभ्याम् ।
सामन्तो झषकेतोः र्हेमन्तो भवतु हेमवृद्ध्यै नः ॥ २४॥

उत्तरत स्तस्य महान् उद्भट हुत्भुक्षि स्वारुणः मयूखः ।
तपनीय खण्ड रचितः तनुता दायुष्य मष्टमो वरणः ॥ २५॥

कादम्ब विपिन वाटीं अनयो र्मध्य भुवि कल्पितावासाम् ।
कलयामि सून कोरक कन्दलि तामोद तुन्दिल समीराम् ॥ २६॥

तस्या मति शिशिराकृतिः आसीनस् तप तपस्य लक्ष्मीभ्याम् ।
शिव मनिशं कुरुतान्मे शिशिरर्तुः सतत शीतल दिगन्तः ॥ २७॥

तस्यां कदम्ब वाट्यां तत्प्रस वामोद मिलित मधुगन्धम् ।
सप्तावरण मनोज्ञं शरणं समुपैमि मन्त्रिणी शरणम् ॥ २८॥

तत्रालये विशाले तपनीया रचित तरल सोपाने ।
माणिक्य मण्डपान्तः महिते सिंहासने मणीखचिते ॥ २९॥

बिन्दु त्रिपञ्च कोण द्विप नृप वसु वेद दल कुरेखाढ्ये ।
चक्रे सदा निविष्टां षष्ठ्यष्ट त्रिंश दक्षरेशानीम् ॥ ३०॥

तापिञ्छ मेचकाभां तालीदल घटित कर्ण ताटङ्काम् ।
ताम्बूल पूरित मुखीं ताम्राधर बिम्ब दृष्ट दरहासाम् ॥ ३१॥

कुङ्कुम पङ्किल देहां कुवलय जीवातु शावकावतंसाम् ।
कोकनद शोण चरणां कोकिल निक्काण कोमलालापाम् ॥ ३२॥

वामाङ्ग गलित चूलीं वनमाल्य कदम्ब मालिकाभरणाम् ।
मुक्ता ललन्ति काञ्चित मुग्धालिक मिलित चित्रकोदाराम् ॥ ३३॥

कर विधृत कीर शावक कल निनद व्यक्त निखिल निगमार्थाम् ।

वाम कुचसङ्गि वीणा वादन सौख्यार्ध मीलिताक्षि युगाम् ॥ ३४॥

आपाटलांशुक धरां आदिर सोन्मेष वासित कटाक्षाम् ।
आम्नाय सार गुलिकां आद्यां सङ्गीत मातृकां वन्दे ॥ ३५॥

तस्य च सुवर्ण साल स्योत्तरतः तरुण कुङ्कुमच्छायः ।
शमयतु मम सन्तापं सालो नवमः स पुष्परागमयः ॥ ३६॥

अनयो रन्तर वसुधाः प्रणुमः प्रत्यग्र पुष्पराग मयीः ।
सिंहासनेश्वरीं अनुचिन्तन निस्तन्द्र सिद्ध नीरन्ध्राः ॥ ३७॥

तत्सालोत्तर देशे तरुणजपा किरण धोरणी शोणः ।
प्रशमयतु पद्मराग प्राकारो मम पराभवं दशमः ॥ ३८॥

अन्तर भू कृतवासान् अनयो रपनीत चित्त वैमत्यान् ।
चक्रेशी पद भक्तां चारण वर्गा नहर्निशं कलये ॥ ३९॥

सारङ्ग वाह योजन दूरे असङ्कटित केतनस्तस्य ।
गोमेदकेन रचितो गोपायतु मां समुन्नतः सालः ॥ ४०॥

वप्रद्वयान्तरोर्व्यां वटुकै र्विविधैश्च योगिनी बृन्दैः ।
सततं समर्चितायाः सङ्कर्षिण्याः प्रणौमि चरणाब्जम् ॥ ४१॥

तापस योजन दूरे तस्य समुत्तुङ्गः गोपुरो पेतः ।
वाञ्छा पूर्त्यै भवतात् वज्रमणी निकर निर्मितो वप्रः ॥ ४२॥

वरण द्वितयान्तरतः वासजुषो विहित मधुर सास्वादाः ।
रम्भादि विबुध वेश्याः रचयन्तु महान्त मस्म दानन्दम् ॥ ४३॥

तत्र सदा प्रवहन्ति तटिनी वज्राभिधा चिरं जीयात् ।
चटुलोर्मि जाल नृत्यत् कलहंसीकुल कलक्कणित पुष्टा ॥ ४४॥

रोधसि तस्या रुचिरे वज्रेशी जयति वज्र भूषाढ्या ।
वज्र प्रदान तोषित वज्रिमुख त्रिदश विनुत चारित्रा ॥ ४५॥

तस्योदीच्यां हरिति स्तवकित सुषमा वलीढ वियदन्तः ।
वैडूर्य रत्न रचितः वैमल्यं दिशतु चेतसो वरणः ॥ ४६॥

अधिमध्यमे तयोः पुनरम्बा चरणा वलम्बित स्वान्ताम् ।
कार्कोटकादि नागान् कलयामः किं च बलि मुखान्दनुजान् ॥ ४७॥

गन्धवह संख्य योजन दूरे गगनोर्ध्व जाङ्घिक स्तस्य ।
वासवमणि प्रणीतो वरणः वर्धयतु वैदुषीं विशदाम् ॥ ४८॥

मध्य क्षोण्या मनयोः महेन्द्र नीलात्मकानि च सरांसि ।
शातोदरी सहायान् भूपालानपि पुनः पुनः प्रणुमः ॥ ४९॥

आशुग योजन दूरे तस्योर्ध्वं कान्ति धवलित दिगन्तः ।
मुक्ता विरचित गात्रो मुहु रस्माकं मुदे भवतु वप्रः ॥ ५०॥

आवृत्त्यो रधिमध्यं पूर्वस्यां दिशि पुरन्दरः श्रीमान् ।
अभ्रमुविटा धिरूढः विभ्रम मस्माक मनिश मातनुतात् ॥ ५१॥

तत्कोणे व्यजन स्रुक् तोमर पात्र स्रुवान्न शक्तिधरः ।
स्वाहा स्वधा समेतः सुखयतु मां हव्य वाहनः सुचिरम् ॥ ५२॥

दक्षिण दिगन्तराले दण्डधरो नील नीरदच्छायः ।
त्रिपुर पदाब्ज भक्त स्तिरयतु मम निखिल मंहसां निकरम् ॥ ५३॥

तस्यैव पश्चिमायां दिशि दलितेन्दीवर प्रभा श्यामः ।
खेटासि यष्टिधारी खेदा नपनयतु यातुधानो मे ॥ ५४॥

तस्या उत्तरदेशे धवलाङ्गो विपुल झष वरारूढः ।
पाशायु धात्तपाणिः पाशी विदलयतु पाश जालानि ॥ ५५॥

वन्दे तदुत्तर हरित्कोणे वायुं चमूरु वरवाहम् ।
कोरकित तत्वबोधान् गोरक्ष प्रमुख योगिनोऽपि मुहुः ॥ ५६॥

तरुणीरिडा प्रधाना स्तिस्रः वातस्य तस्य कृतवासाः ।
प्रत्यग्र कापिशायन पान परिभ्रान्त लोचनाः कलये ॥ ५७॥

तल्लोक पूर्वभागे धनदं ध्यायामि शेवधि कुलेशम् ।
अपिमाणि भद्र मुख्यान् अम्बा चरणा वलम्बिनो यक्षान् ॥ ५८॥

तस्यैव पूर्व सीमनि तपनीया रचित गोपुरे नगरे ।
कात्यायनी सहायं कलये शीतांशु खण्ड चूडालम् ॥ ५९॥

तत्पुर षोडश वरण स्थल भाजः तरुण चन्द्र चूडालान् ।
रुद्राध्याये पठितान् रुद्राणी सहचरान् भजे रुद्रान् ॥ ६०॥

पवमान संख्य योजन दूरे बालतृण मेचक स्तस्य ।
सालो मरकत रचितः सम्पद मचलां श्रियं च पुष्णातु ॥ ६१॥

आवृति युग्मान्तरतः हरितमणी निवह मेचके देशे ।
हाटक ताली विपिनं हाला घट घटित विटप माकलये ॥ ६२॥

तत्रैव मन्त्रिणी गृह परिणाहं तरल केतनं सदनम् ।

मरकत सौध मनोज्ञं दद्या दायूंषि दण्डनाथायाः ॥ ६३॥

सदने तत्र हरिन्मणि सङ्घटिते मण्डपे शतस्तम्भे ।
कार्त्तस्वर मयपीठे कनक मयाम्बुरुह कर्णिका मध्ये ॥ ६४॥

बिन्दु त्रिकोण वर्तुल षडस्र वृत्त द्वयान्विते चक्रे ।
सञ्चारिणी दशोत्तर शतार्णं अनुराज कमल कलहंसी ॥ ६५॥

कोल वदना कुशेशय नयना कोकारि मण्डित शिखण्डा ।
सन्तप्त काञ्चनाभा सन्ध्यारुण चेल संवृत नितम्बा ॥ ६६॥

हलमुसल शङ्ख चक्र अङ्कुश पाशाभय वर स्फुरित हस्ता ।
कूलङ्क षानुकम्पा कुङ्कुम जम्बालित स्तना भोगा ॥ ६७॥

धूर्ताना मतिदूरा वार्ता शेषा वलग्न कमनीया ।
आर्तालीं शुभदात्री वार्ताली भवतु वाञ्छितार्थाय ॥ ६८॥

तस्याः परितो देवीः स्वप्ने श्युन्मत्तभैरवी मुख्याः ।
प्रणमत जम्भिन्याद्याः भैरव वर्गांश्च हेतुक प्रमुखान् ॥ ६९॥

पूर्वोक्त संख्य योजन दूरे पूयांशु पाटलस्तस्य ।
विद्रावयतु मदार्तिं विद्रुम सालो विशङ्कट द्वारः ॥ ७०॥

आवरणयो रहर्निशं अन्तर भूमौ प्रकाश शालिन्याम् ।
आसीन मम्बुजासनं अभिनव सिन्दूर गौरमह मीडे ॥ ७१॥

वरणस्य तस्य मारुत योजनतः विपुल गोपुर द्वारः ।
सालो नानारत्नैः संघटि ताङ्गः कृषीष्ट मदभीष्टम् ॥ ७२॥

अन्तर कक्ष्या मनयोः अविरल शोभापि चण्डिलोद्देशाम् ।
माणिख्य मण्डपाख्यां महती मधि हृदय मनिश माकलये ॥ ७३॥

तत्र स्तिथं प्रसन्नं तरुण तमाल प्रवाल किरणाभम् ।
कर्णावलम्बि कुण्डल कन्दलि ताभीशु कवचित कपोलम् ॥ ७४॥

शोणाधरं शुचिस्मितं एणाङ्क वदन मेधमान कृपम् ।
मुग्धैणमद विशेषक मुद्रित निटिलेन्दु रेखिका रुचिरम् ॥ ७५॥

नालीक दल सहोदर नयनाञ्चल घटित मनसि जाकूतम् ।
कमला कठिण पयोधर कस्तूरी घुसृण पङ्किलो रस्कम् ॥ ७६॥

चाम्पेय गन्धिकैश्यं शम्पास ब्रह्मचारि कौशेयम् ।
श्रीवत्स कौस्तुभधरं श्रितजन रक्षा धुरीण चरणाब्जम् ॥ ७७॥

कम्बु सुदर्शन विलसत् करपद्मं कण्ठ लोल वनमालम् ।
मुचुकुन्द मोक्ष फलदं मुकुन्द मानन्द कन्द मवलम्बे ॥ ७८॥

तद्वरणोत्तर भागे तारापति बिम्ब चुम्बिनिज शृङ्गः ।
विविध मणी गण घटितः वितरतु सालो विनिर्मलां धिषणाम् ॥ ७९॥

प्राकार द्वितयान्तर कक्ष्यां पृथुरत्न निकर सङ्कीर्णाम् ।
नमत सहस्र स्तम्भक मण्डप नाम्नाति विश्रुतां भुवने ॥ ८०॥

प्रणुमस् तत्र भवानी सहचरं ईशान मिन्दु खण्डधरम् ।
शृङ्गार नायिकां अनुशीलन भाजोऽपि भृङ्गि नन्दिमुखान् ॥ ८१॥

तस्यैणवाह योजन दूरे वन्दे मनोमयं वप्रम् ।

अङ्कूरन्मणि किरणां अन्तर कक्ष्यां च निर्मला मनयोः ॥ ८२॥

तत्रैवामृत वापीं तरल तरङ्गावलीढ तट युग्माम् ।
मुक्तामय कलहंसी मुद्रित कनकारविन्द सन्दोहाम् ॥ ८३॥

शक्रोपलमय भृङ्गी सङ्गीतोन्मेष घोषित दिगन्ताम् ।
काञ्चन मयाङ्ग विलसत् कारण्डव षण्ड ताण्डव मनोज्ञाम् ॥ ८४॥

कुरुविन्दात्मक हल्लक कोरक सुषमा समूह पाटलिताम् ।
कलये सुधा स्वरूपां कन्दलि तामन्द कैरवामोदाम् ॥ ८५॥

तद्वापि कान्तराले तरले मणिपोत सीम्नि विहरन्तीम् ।
सिन्दूर पाटलाङ्गीं सित किरणाङ्कूर कल्पित वतंसाम् ॥ ८६॥

पूर्णेन्दु बिम्ब वदनां पल्लव शोणाधर स्फुरित हासाम् ।
कुटिल कबरीं कुरङ्गी शिशुनयनां कुण्डल स्फुरित गण्डाम् ॥ ८७॥

निकटस्थ पोत निलयाः शक्तीः शय विधृत हेमशृङ्ग जलैः ।
परिषिञ्चन्तीं परितः तारां तारुण्य गर्वितां वन्दे ॥ ८८॥

प्रागुक्त सङ्ख्य योजन दूरे प्रणमामि बुद्धिमय सालम् ।
अनयो रन्तर कक्ष्यां अष्टापद पुष्ट मेदिनीं रुचिराम् ॥ ८९॥

कादम्बरी निधानां कलयाम्यानन्द वापिकां तस्याम् ।
शोणाश्म निवह निर्मित सोपान श्रेणि शोभमान तटीम् ॥ ९०॥

माणिक्य तरणि निलयां मध्ये तस्या मदारुण कपोलाम् ।
अमृतेशी त्यभिधानां अन्तः कलयामि वारुणीं देवीम् ॥ ९१॥

सौवर्ण केनि पातन हस्ताः सौन्दर्य गर्विता देव्यः ।
तत्पुरतः स्थिति भाजः वितरन्त्वस्माक मायुषां वृद्धिम् ॥ ९२॥

तस्य पृषदश्व योजन दूरे अहङ्कार साल मतितुङ्गम् ।
वन्दे तयोश्च मध्ये कक्ष्यां वलमान मलय पवमानाम् ॥ ९३॥

विनुमो विमर्श वापीं सौषुम्न सुधा स्वरूपिणीं तत्र ।
वेलातिलङ्घ्य वीची कोलाहल भरित कूलवन वाटीम् ॥ ९४॥

तत्रैव सलिल मध्ये तापिञ्छ दल प्रपञ्च सुषमाभाम् ।
श्यामल कञ्चुक लसितां श्यामा विटबिम्ब डम्बर हरास्याम् ॥ ९५॥

आभुग्न मसृण चिल्ली हसिता युग्मशर कार्मुक विलासाम् ।
मन्दस्मि ताञ्चित मुखीं मणिमय ताटङ्क मण्डित कपोलाम् ॥ ९६॥

कुरुविन्द तरणि निलयां कुलाचल स्पर्धि कुच नमन्मध्याम् ।
कुङ्कुम विलिप्त गात्रीं कुरुकुल्लां मनसि कुर्महे सततम् ॥ ९७॥

तत्सालोत्तर भागे भानुमयं वप्र माश्रये दीप्तम् ।
मध्यं च विपुल मनयोः मन्ये विश्रान्त मातपोद्गारम् ॥ ९८॥

तत्र कुरुविन्द पीठे तामरसे कनक कर्णिका घटिते ।
आसीन मरुण वाससं अम्लान प्रसव मालिकाभरणम् ॥ ९९॥

चक्षुष्मती प्रकाशन शक्तिः छाया समारचित केलिम् ।
माणिक्य मुकुट रम्यं मन्ये मार्ताण्डभैरवं हृदये ॥ १००॥

इन्दुमय साल मीडे तस्योत्तरतस् तुषार गिरिगौरम् ।
अत्यन्त शिशिर मारुतं अनयो र्मध्यं च चन्द्रिकोद्गारम् ॥ १०१॥

तत्र प्रकाशमानं तारा निकरैश्च परिष्कृतो द्देशम् ।
अमृतमय कान्ति कन्दलं अन्तः कलयामि कुन्दसित मिन्दुम् ॥ १०२॥

शृङ्गार साल मीडे शृङ्गोल्लसितं तदुत्तरे भागे ।
मध्यस्थले तयोरपि महितां शृङ्गार पूर्विकां परिखाम् ॥ १०३॥

तत्र मणिनौ स्थिताभिः तपनीया रचित शृङ्ग हस्ताभिः ।
शृङ्गार देवताभिः सहितं परिखाधिपं भजे मदनम् ॥ १०४॥

शृङ्गार वरण वर्यस्योत्तरतः सकल विबुध संसेव्यम् ।
चिन्तामणि गण रचितं चिन्तां दूरी करोतु मे सदनम् ॥ १०५॥

मणि सदन सालयो रधिमध्यं दशताल भूमिरुह दीर्घैः ।
पर्णैः सुवर्ण वर्णै र्युक्तां काण्डैश्च योजनोत्तुङ्गैः ॥ १०६॥

मृदुलै स्ताली पञ्चक मानैः मिलितां च केसर कदम्बैः ।
सन्तत गलित मरन्द स्रोतः निर्यन् मिलिन्द सन्दोहाम् ॥ १०७॥

पाटीर पवन बालक धाटी निर्यत् पराग पिञ्जरिताम् ।
कलहंसी कुल कलकल कूलङ्कष निनद निचय कमनीयाम् ॥ १०८॥
पद्माटवीं भजामः परिमल कल्लोल पक्ष्म लोपान्ताम् ।

देव्यर्घ्य पात्रधारी तस्याः पूर्वदिशि दशकला युक्तः ।
वलयित मूर्ति र्भगवान् वह्निः क्रोशोन्नत श्चिरं पायात् ॥ १०९॥

तत्राधारे देव्याः पात्रीरूपः प्रभाकरः श्रीमान् ।
द्वादशकला समेतो ध्वान्तं मम बहुल मान्तरं भिन्द्यात् ॥ ११०॥

तस्मिन् दिनेश पात्रे तरङ्गि तामोद ममृतमय मर्घ्यम् ।
चन्द्रकलात्मक ममृतं सान्द्री कुर्या दमन्द मानन्दम् ॥ १११॥

अमृते तस्मिन्नभितो विहरन्त्यो विविधमणि तरणिभाजः ।
षोडशकलाः सुधांशोः शोका दुत्तारयन्तु मा मनिशम् ॥ ११२॥

तत्रैव विहृति भाजः धातृ मुखानां च कारणेशानाम् ।
सृष्ट्यादि रूपिकास्ताः शमयन्त्वखिलाः कलाश्च सन्तापम् ॥११३॥

कीनाश वरुण किन्नर राज दिगन्तेषु रत्न गेहस्य ।
कलयामि तान्यजस्रं कलय न्त्वायुष्य मर्घ्य पात्राणि ॥ ११४॥

पात्र स्थलस्य पुरतः पद्मारमण विधि पार्वतीशानाम् ।
भवनानि शर्मणे नो भवन्तु भासा प्रदीपित जगन्ति ॥ ११५॥

सदन स्यानल कोणे सततं प्रणमामि कुण्ड माग्नेयम् ।
तत्र स्थितं च वह्निं तरल शिखा जटिल मम्बिका जनकम् ॥ ११६॥

तस्या सुरदिशि तादृश रत्नपरि स्फुरित पर्व नव काढ्यम् ।
चक्रात्मकं शताङ्गं शतयोजन मुन्नतं भजे दिव्यम् ॥ ११७॥

तत्रैव दिशि निषण्णं तपनीय ध्वज परम्पराश्लिष्टम् ।
रथमपरं च भवान्याः रचयामो मनसि रत्नमय चूडम् ॥ ११८॥

भवनस्य वायुभागे परिष्कृतो विविध वैजयन्तीभिः ।
रचयतु मुदं रथेन्द्रः सचिवेशान्याः समस्त वन्द्यायाः ॥ ११९॥

कुर्मोऽधि हृदय मनिशं क्रोडास्यायाः शताङ्ग मूर्धन्यम् ।
रुद्र दिशि रत्न धाम्नो रुचिर फलाका प्रपञ्च कञ्चुकितम् ॥ १२०॥

परितो देवीधाम्नः प्रणीतवासा मनुस्वरूपिण्यः ।
कुर्वन्तु रश्मिमाला कृतयः कुशलानि देवता निखिलाः ॥ १२१॥

प्राग्द्वारस्य भवानी धाम्नः पार्श्व द्वया रचित वासे ।
मातङ्गी किटि मुख्यौ मणिसदने मनसि भावयामि चिरम् ॥ १२२॥

योजन युगला भोगा तत्क्रोश परिणाह यैवभित्त्या च ।
चिन्तामणि गृहभूमिः जीया दाम्नाय मय चतुर्द्वारा ॥ १२३॥

द्वारे द्वारे धाम्नः पिण्डी भूता नवीन बिम्बाभाः ।
विदधतु विपुलां कीर्तिं दिव्या लौहित्य सिद्ध्यो देव्यः ॥ १२४॥

मणिसदन स्यान्तरतः महनीये रत्न वेदिका मध्ये ।
बिन्दुमय चक्रमीडे पीठाना मुपरि विरचिता वासम् १२५॥

चक्राणां सकलानां प्रथम मधः सीम फलक वास्तव्याः ।
अणिमादि सिद्धयो मां अवन्तु देवी प्रभा स्वरूपिण्यः ॥ १२६॥

अणिमादि सिद्धि फलकस्योपरि हरिणाङ्क खण्ड कृतचूडाः ।
भद्रं पक्ष्मलयन्तु ब्राह्मी प्रमुखाश्च मातरोऽस्माकम् ॥ १२७॥

तस्योपरि मणि फलके तारुण्योत्तुङ्ग पीन कुचभाराः ।
सङ्क्षोभिणी प्रधाना भ्रान्तिं विद्रावयन्तु दशमुद्राः ॥ १२८॥

फलकत्रय स्वरूपे पृथुले त्रैलोक्य मोहने चक्रे ।
दीव्यन्तु प्रकटाख्या स्तासां कर्त्रीं च भगवती त्रिपुरा ॥ १२९॥

तदुपरि विपुले धिष्ण्ये तरल दृश स्तरुण कोकनद भासः ।

कामाकर्षिण्याद्याः कलये देवीः कलाधर शिखण्डाः ॥ १३०॥

सर्वाशा परिपूरक चक्रेऽस्मिन् गुप्त योगिनी सेव्याः ।
त्रिपुरेशी मम दुरितं तुद्यात् कण्ठावलम्बि मणिहारा ॥ १३१॥

तस्योपरि मणिपीठे ताम्राम्भोरुह दल प्रभाशोणाः ।
ध्यायाम्यनङ्ग कुसुमा प्रमुखा देवीश्च विधृत कूर्पासाः ॥ १३२॥

सङ्क्षोभ कारकेऽस्मिंश्चक्रे श्रीत्रिपुरसुन्दरी साक्षात् ।
गोप्त्री गुप्त तराख्याः गोपायतु मां कृपार्द्रया दृष्ट्या ॥ १३३॥

संक्षोभिणी प्रधानाः शक्तीः तस्योर्ध्व वलय कृतवासाः ।
आलोल नीलवेणी रन्तः कलयामि यौवनोन्मत्ताः ॥ १३४॥

सौभाग्यदायकेऽस्मिंश्चक्रेशी त्रिपुरवासिनी जीयात् ।
शक्तीश्च सम्प्रदायाभिधाः समस्ताः प्रमोदय न्त्वनिशम् ॥ १३५॥

मणिपीठोपरि तासां महति चतुर्हस्त विस्तृते वलये ।
सन्तत विरचित वासाः शक्तीः कलयामि सर्व सिद्धि मुखाः ॥ १३६॥

सर्वार्थ साधकाख्ये चक्रे अमुष्मिन् समस्त फलदात्री ।
त्रिपुराश्री र्मम कुशलं दिशता दुत्तीर्ण योगिनी सेव्या ॥ १३७॥

तासां निलयस्योपरि धिष्ण्ये कौसुम्भ कञ्चुक मनोज्ञाः ।
सर्वज्ञाद्या देव्यः सकलाः सम्पादयन्तु मम कीर्तिम् ॥ १३८॥

चक्रे समस्त रक्षाकर नाम्न्यस्मिन् समस्त जनसेव्याम् ।
मनसि निगर्भा सहितां मन्ये त्रिपुरमालिनी देवीम् ॥ १३९॥

सर्वज्ञा सदनस्योपरि चक्रे विपुले समाकलित गेहाः ।
वन्दे वशिनी मुख्याः शक्तीः सिन्दूर रेणु शोणरुचः ॥ १४०॥

श्रीसर्वरोग हारिणि चक्रेऽस्मिन् त्रिपुर पूर्विकां सिद्धाम् ।
वन्दे रहस्य नाम्ना वेद्याभिः शक्तिभिः सदा सेव्याम् ॥ १४१॥

वशिनी गृहोपरिष्टात् विंशति हस्तोन्नते महापीठे ।
शमयन्तु शत्रु बृन्दं शस्त्रा ण्यस्त्राणि चादि दम्पत्योः ॥ १४२॥

शस्त्र सदनोपरिष्टात् वलये वलवैरि रत्न सङ्घटिते ।
कामेश्वरी प्रधानाः कलये देवीः समस्त जन वन्द्याः ॥ १४३॥

चक्रेऽत्र सर्वसिद्धिप्रद नामनि सर्व फलदात्री ।
त्रिपुराम्बावतु सततं परापर रहस्य योगिनी सेव्या ॥ १४४॥

कामेश्वरी गृहोपरि वलये विविध मनु सम्प्रदायज्ञाः ।
चत्वारो युगनाथा जयन्तु मित्रेश पूर्वका गुरवः ॥ १४५॥

नाथ भवनोपरिष्टात् नाना रत्नचय मेदुरे पीठे ।
कामेश्याद्या नित्याः कलयन्तु मुदं तिथि स्वरूपिण्यः ॥ १४६॥

नित्या सदनस्योपरि निर्मल मणि निवह विरचिते धिष्ण्ये ।
कुशलं षडङ्ग देव्यः कलयन्त्वस्माक मुत्तरल नेत्राः ॥ १४७॥

सदनस्योपरि तासां सर्वानन्दमय नामके बिन्दौ ।
पञ्च ब्रह्माकारां मञ्चं प्रणमामि मणिगणाकीर्णम् ॥ १४८॥

परितो मणिमञ्चस्य प्रलम्बमाना नियन्त्रिता पाशैः ।
मायामयी यवनिका मम दुरितं हरतु मेचकच्छाया ॥ १४९॥

मञ्चस्योपरि लम्बन् मदनी पुन्नाग मालिका भरितम् ।
हरिगोपमय वितानं हरता दालस्य मनिश मस्माकम् ॥ १५०॥

पर्यङ्कस्य भजामः पादान्बिम्बाम्बु देन्दु हेमरुचः ।
अजहरि रुद्रेशमयान् अनलासुर मारुतेश कोणस्थान् ॥ १५१॥

फलकं सदाशिवमयं प्रणौमि सिन्दूर रेणु किरणाभम् ।
आरभ्याङ्केशीनां सदनात्कलितं च रत्न सोपानम् ॥ १५२॥

पट्टोपधान गण्डक चतुष्टय स्फुरित पाटला स्तरणम् ।
पर्यङ्कोपरि घटितं पातु चिरं हंसतूल शयनं नः ॥ १५३॥

तस्योपरि निवसन्तं तारुण्यश्री निषेवितं सततम् ।
आवृन्त पुल्ल हल्लक मरीचिका पुञ्ज मञ्जुलच्छायम् ॥ १५४॥

सिन्दूर शोण वसनं शीतांशु स्तबक चुम्बित किरीटम् ।
कुङ्कुमतिलक मनोहर कुटिलालिक हसित कुमुदबन्धु शिशुम् ॥ १५५॥

पूर्णेन्दु बिम्ब वदनं फुल्ल सरोजात लोचन त्रितयम् ।
तरलापाङ्ग तरङ्गित शफराङ्कन शास्त्र सम्प्रदायार्थम् ॥ १५६॥

मणिमय कुण्डल पुष्यन् मरीचि कल्लोल मांसल कपोलम् ।
विद्रुम सहोदराधर विसृमर स्मित किशोर सञ्चारम् ॥ १५७॥

आमोदि कुसुम शेखरं आनील भ्रूलता युग मनोज्ञम् ।
वीटी सौरभ वीची विगुणित वक्त्रारविन्द सौरभ्यम् ॥ १५८॥

पाशाङ्कु शेक्षुचाप प्रसवशर स्फुरित कोमल कराब्जम् ।

काश्मीर पङ्किलाङ्गं कामेशं मनसि कुर्महे सततम् ॥ १५९॥

तस्याङ्क भुवि निषण्णां तरुण कदम्ब प्रसून किरणाभाम् ।
शीतांशु खण्डचूडां सीमन्त न्यस्त सान्द्र सिन्दूराम् ॥ १६०॥

कुङ्कुम ललाम भास्वन् निटिलां कुटिलतर चिल्लिका युगलाम् ।
नालीक तुल्य नयनां नासाञ्चल नटित मौक्तिका भरणाम् ॥ १६१॥

अङ्कुरित मन्दहासां अरुणाधर कान्ति विजित बिम्बाभाम् ।
कस्तूरी मकरीयुत कपोल सङ्क्रान्त कनक ताटङ्काम् ॥ १६२॥

कर्पूर सान्द्रवीटी कबलित वदनारविन्द कमनीयाम् ।
कम्बु सहोदर कण्ठ प्रलम्ब मानाच्छ मौक्तिक कलापाम् ॥ १६३॥

कल्हार दाम कोमल भुज युगल स्फुरित रत्न केयूराम् ।
कर पद्म मूल विलसत् काञ्चन मय कटक वलय सन्दोहाम् ॥ १६४॥

पाणि चतुष्टय विलसत् पाशाङ्कुश पुण्ड्रचाप पुष्पास्त्राम् ।
कूलङ्कष कुच शिखरां कुङ्कुम कर्दमित रत्न कूर्पासाम् ॥ १६५॥

अणुदाया दवलग्नां अम्बुद शोभा सनाभि रोमलताम् ।
माणिक्य खचित काञ्ची मरीचिका क्रान्त मांसल नितम्बाम् ॥ १६६॥

करभोरु काण्ड युगलां जङ्घा जित कामजैत्र तूणीराम् ।
प्रपद परिभूत कूर्मां पल्लवसच्छाय पदयुग मनोज्ञाम् ॥ १६७॥

कमलभव कञ्ज लोचन किरीट रत्नांशु रञ्जित पदाब्जाम् ।
उन्मस्त कानुकम्पां उत्तरलापाङ्ग पोषितानङ्गाम् ॥ १६८॥

आदिम रसावलम्बां अनिदं प्रथमोक्ति वल्लरी कलिकाम् ।
आब्रह्म कीट जननीं अन्तः कलयामि सुन्दरी मनिशम् ॥ १६९॥

कस्तु क्षितौ पटीयान् वस्तु स्तोतुं शिवाङ्क वास्तव्यम् ।
अस्तु चिरन्तन सुकृतैः प्रस्तुत काम्याय तन्मम पुरस्तात् ॥ १७०॥

प्रभु सम्मितोक्ति गम्ये परमशिवोत्सङ्ग तुङ्ग पर्यङ्कम् ।
तेजः किञ्चन दिव्यं पुरतो मे भवतु पुण्ड्र कोदण्डम् ॥ १७१॥

मधुरिम भरित शरासं मकरन्द स्पन्दि मार्गणोदारम् ।
कैरविणी विटचूडं कैवल्यायास्तु किञ्चन महो नः ॥ १७२॥

अक्षुद्र मिक्षुचापं परोक्ष मवलग्न सीम्नि त्र्यक्षम् ।
क्षपयतु मे क्षेमेतरं उक्षरथ प्रेम पक्ष्मलं तेजः ॥ १७३॥

भृङ्गरुचि सङ्गर करापाङ्गं शृङ्गार तुङ्ग मरुणाङ्गम् ।
मङ्गल मभङ्गुरं मे घटयतु गङ्गाधराङ्ग सङ्गि महः ॥ १७४॥

प्रपदजित कूर्म मूर्मिल करुणं भर्मरुचि निर्मथन देहम् ।
श्रितवर्म मर्म शम्भोः किञ्चन नर्म मम शर्मनिर्मातु ॥ १७५॥

काल कुरलालि कालिम् अकन्दल विजितालि विधृत मणिवालि ।
मिलतुहृदि पुलिन जलघनं बहुलित गलगरलकेलि किमपि महः॥ १७६॥

कुङ्कुम तिलकित फाला कुरुविन्दच्छाय पाटल दुकूला ।
करुणा पयोधिवेला काचन चित्ते चकास्तु मे लीला ॥ १७७॥

पुष्पन्धय रुचि वेण्यः पुलिनाभोग त्रपाकर श्रेण्यः ।
जीयासु रिक्षुपाण्यः काश्चन कामारि केलि साक्षिण्यः ॥ १७८॥

तपनीयां शुक भांसि द्राक्षा माधुर्य नास्तिक वचांसि ।
कतिचन शुचं महांसि क्षपयतु कपालि तोषित मनांसि ॥ १७९॥

असितकच मायताक्षं कुसुमशरं कुल मुद्वह कृपार्द्रम् ।
आदिम रसाधि दैवतं अन्तः कलये हराङ्कवासि महः ॥ १८०॥

कर्णोपान्त तरङ्गित कटाक्ष निस्पन्दि कण्ठदघ्न कृपाम् ।
कामेश्वराङ्क निलयां कामपि विद्यां पुरातनीं कलये ॥ १८१॥

अरविन्द कान्त्य रुन्तुद विलोचन द्वन्द्व सुन्दर मुखेन्दुः ।
छन्दः कन्दल मन्दिरं अन्तः पुरमैन्दु शेखरं वन्दे ॥ १८२॥

बिम्ब निकुरुम्ब डम्बर विडम्बकच्छाय मम्बर वलग्नम् ।
कम्बुगल मम्बुदकुचं बिम्बोकं कमपि चुम्बतु मनो मे ॥ १८३॥

कमपि कमनीय रूपं कलयाम्यन्तः कदम्ब कुसुमाढ्यम् ।
चम्पक रुचिर सुवेषैः सम्पादित कान्त्यलंकृत दिगन्तम् ॥ १८४॥

शम्पा रुचिभर गर्हा सम्पादक क्रान्ति कवचित दिगन्तम् ।
सिद्धान्तं निगमानां शुद्धान्तं किमपि शूलिनः कलये ॥ १८५॥

उद्य द्दिनकर शोणान् उत्पल बन्धु स्तनन्धया पीडान् ।
करकलित पुण्ड्र चापान् कलये कानपि कपर्दिनः प्राणान् ॥ १८६॥

रशना लसज्जघनया रसना जीवातु चाप भासुरया ।
घ्राणायुष्कर शरया घ्रातं चित्तं कयापि वासनया ॥ १८७॥

सरसिज सहयुध्व दृशा शम्पा लतिका सनाभि विग्रहया ।

भासा कयापि चेतः नासामणि शोभि वदनया भरितम् ॥ १८८॥

नव यावकाभ सिचयान्वितया गजयानया दयापरया ।
धृत यामिनी शकलया धिया कयापि क्षतामया हि वयम् ॥ १८९॥

अलमल मकुसुम बाणैः अबिम्ब शोणै रपुण्ड्र कोदण्डैः ।
अकुमुद बान्धव चूडैः अन्यैरिह जगति दैवतं मन्यैः ॥ १९०॥

कुवलय सदृक्ष नयनैः कुलगिरि कूटस्थ बन्धु कुचभारैः ।
करुणास्पन्दि कटाक्षैः कवचित चित्तोऽस्मि कतिपयैः कुतुकैः ॥ १९१॥

नतजन सुलभाय नमः नालीक सनाभि लोचनाय नमः ।
नन्दित गिरिशाय नमः महसे नवनीप पाटलाय नमः ॥ १९२॥

कादम्ब कुसुम धाम्ने कायच्छाया कणायि तार्यम्णे ।
सीम्ने चिरन्तन गिरां भूम्ने कस्मैचि दादधे प्रणतिम् ॥ १९३॥

कुटिल कबरी भरेभ्यः कुङ्कुम स ब्रह्मचारि किरणेभ्यः ।
कूलङ्कष स्तनेभ्यः कुर्मः प्रणतिं कुलाद्रि कुतुकेभ्यः ॥ १९४॥

कोकणद शोण चरणात् कोमल कुरलालि विजित शैवालात् ।
उत्पल सुगन्धि नयनात् उररी कुर्मो न देवतमान्याम् ॥ १९५॥

आपाटला धराणां आनील स्निग्ध बर्बर कचानाम् ।
आम्नाय जीवनानां आकूतानां हरस्य दासोऽस्मि ॥ १९६॥

पुङ्खित विलास हास स्फुरितासु पुराहिताङ्क निलयासु ।
मग्नं मनोमदीयं कास्वपि कामारि जीवनाडीषु ॥ १९७॥

ललिता पातु शिरो मे ललाट मम्बा च मधुमती रूपा ।
भ्रूयुग्मं च भवानी पुष्पशरा पातु लोचन द्वन्द्वम् ॥ १९८॥

पायान्नासां बाला सुभगा दन्तांश्च सुन्दरी जिह्वाम् ।
अधरोष्ट मादिशक्तिः चक्रेशी पातु मे चिरं चिबुकम् ॥ १९९॥

कामेश्वरी च कर्णौ कामाक्षी पातु गण्डयो र्युगलम् ।
शृङ्गार नायिका व्याद् वदनं सिंहासनेश्वरी च गलम् ॥ २००॥

स्कन्द प्रसूश्च पातु स्कन्धौ बाहू च पाटलाङ्गी मे ।
पाणी च पद्मनिलया पायादनिशं नखावली र्विजया ॥ २०१॥

कोदण्डिनी च वक्षः कुक्षिं चाव्यात् कुलाचल तनूजा ।
कल्याणी च वलग्नं कटिं च पायात् कलाधर शिखण्डा ॥ २०२॥

ऊरुद्वयं च पायादुमा मृडानी च जानुनी रक्षेत् ।
जङ्घे च षोडशी मे पायात् पादौ च पाशसृणि हस्ता ॥ २०३॥

प्रातः पातु परा मां मध्याह्ने पातु मणिगृहाधीशा ।
शर्वाण्यवतु च सायं पायाद्रात्रौ च भैरवी साक्षात् ॥ २०४॥

भार्यां रक्षतु गौरी पायात् पुत्रांश्च बिन्दु गृहपीठा ।
श्रीविद्या च यशो मे शीलं चाव्या श्चिरं महाराज्ञी ॥ २०५॥

पवनमयि पावकमयि क्षोणीमयि गगनमयि कृपीटमयि ।
रविमयि शशिमयि दिङ्मयि समयमयि प्राणमयि शिवे पाहि ॥ २०६॥

कालि कपालिनि शूलिनि भैरवि मातङ्गि पञ्चमि त्रिपुरे ।
वाग्देवि विन्ध्य वासिनि बाले भुवनेशि पालय चिरं माम् ॥ २०७॥

अभिनव सिन्दूराभां अम्ब त्वां चिन्तयन्ति ये हृदये ।
उपरि निपतन्ति तेषां उत्पल नयना कटाक्ष कल्लोलाः ॥ २०८॥

वर्गाष्टक मिलिताभिः वशिनी मुख्याभि रावृतां भवतीम् ।
चिन्तयतां सितवर्णां वाचो निर्यात्ययत्नतो वदनात् ॥ २०९॥

कनक शलाका गौरीं कर्ण व्यालोल कुण्डल द्वितयाम् ।
प्रहसित मुखीं च भवतीं ध्यायन्तो ये त एव भूधनदाः ॥ २१०॥

शीर्षाम्भोरुह मध्ये शीतल पीयूष वर्षिणीं भवतीम् ।
अनुदिन मनुचिन्तयतां आयुष्यं भवति पुष्कल मवन्याम् ॥ २११॥

मधुरस्मितां मदारुण नयनां मातङ्ग कुम्भ वक्षोजाम् ।
चन्द्रावतंसिनीं त्वां सविधे पश्यन्ति सुकृतिनः केचित् ॥ २१२॥

ललितायाः स्तवरत्नं ललित पदाभिः प्रणीत मार्याभिः ।
प्रतिदिन मवनौ पठतां फलानि वक्तुं प्रगल्भते सैव ॥ २१३॥

सदस दनुग्रह निग्रह गृहीत मुनि विग्रहो भगवान् ।
सर्वासा मुपनिषदां दुर्वासा जयति देशिकः प्रथमः ॥ २१४॥

॥ इति महर्षि दुर्वासः प्रणीतं ललिता स्तवरत्नं सम्पूर्णम् ॥